Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B ►C1 **RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1932/2006**

av den 21 december 2006

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav ◄

(EUT L 405, 30.12.2006, s. 23)

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B
▼C1

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1932/2006

av den 21 december 2006

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b i,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Förteckningarna över tredjeländer i bilagorna I och II till rådets förordning (EG) nr 539/2001 ([1]) bör överensstämma med kriterierna i skäl 5 i denna. Några tredjeländer bör flyttas från den ena bilagan till den andra, särskilt med tanke på de kriterier som rör olaglig invandring och allmän ordning.

(2) Bolivia bör flyttas till bilaga I till förordning (EG) nr 539/2001. Datumet för när viseringsskyldigheten för bolivianska medborgare skall börja gälla bör göra det möjligt för medlemsstaterna att i god tid säga upp sina bilaterala avtal med Bolivia och vidta alla de administrativa och organisatoriska åtgärder som krävs för att införa viseringsskyldigheten.

(3) Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts och Nevis samt Seychellerna bör flyttas till bilaga II till förordning (EG) nr 539/2001.

Viseringsbefrielsen för medborgarna i dessa länder bör inte börja gälla förrän det att ett bilateralt avtal om viseringsbefrielse mellan Europeiska gemenskapen och landet i fråga har ingåtts.

(4) De två bilagorna till förordning (EG) nr 539/2001 bör vara uttömmande. I var och en av bilagorna till förordning (EG) nr 539/2001 bör man därför lägga till en rubrik som gör det möjligt att fastställa den viseringsordning som medlemsstaterna skall använda för kategorier av personer som varit skyldiga att inneha visering i vissa medlemsstater och varit undantagna från denna skyldighet i andra. I bilaga I till förordning (EG) nr 539/2001 bör man lägga till olika kategorier av ”britter”, som inte är medborgare i Förenade kungariket i den mening som avses i gemenskapsrätten, och i bilaga II till förordningen bör man lägga till *British Nationals Overseas.*

([1]) EUT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005 (EUT L 141, 4.6.2005, s. 3).

▼C1

(5) Medlemsstaterna får besluta om befrielse från viseringsskyldigheten för innehavare av vissa andra pass än vanliga pass. Beteckningen för dessa pass måste klargöras. Det är även nödvändigt att i förordning (EG) nr 539/2001 hänvisa till vilka förfaranden som skall gälla vid tillämpningen av sådan befrielse.

(6) Medlemsstaterna kan medge befrielse från viseringsskyldigheten för konventionsflyktingar, alla statslösa personer, både de som omfattas av konventionen om statslösa personers rättsliga ställning av den 28 september 1954 och de som inte omfattas av den konventionen, samt för skolelever som deltar i en skolresa, om personerna som omfattas av dessa kategorier är bosatta i ett tredjeland som anges i bilaga II till förordning (EG) 539/2001.

En fullständig befrielse från viseringsskyldigheten finns redan för dessa tre kategorier personer som är bosatta inom Schengenområdet när de reser eller återreser in i området; ett allmänt undantag bör införas för personer av dessa kategorier som är bosatta i en medlemsstat som inte eller ännu inte har anslutit sig till Schengenområdet, i den mån deras resa eller återresa sker till territoriet för en annan medlemsstat som är bunden av Schengenregelverket.

(7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av Schengenkonventionens bestämmelser ([1]) gör det nödvändigt att införa en ny befrielse från viseringsskyldigheten för dem som innehar ett tillstånd för lokal gränstrafik.

(8) Ordningen för möjligheterna till befrielse från viseringsskyldigheten bör fullt ut återspegla de faktiska förhållandena. Vissa medlemsstater medger befrielse från viseringsskyldighet för sådana medborgare i tredjeländerna i bilaga I till förordning (EG) nr 539/2001 som är medlemmar av de väpnade styrkor som reser på uppdrag av Nato eller Partnerskap för fred. Med tanke på rättssäkerheten bör det emellertid finnas en hänvisning i den förordningen till dessa undantag, som grundas på internationella förpliktelser utanför gemenskapsrätten.

(9) På grund av de successiva ändringarna av förordning (EG) nr 539/2001, är det nödvändigt att förbättra förordningens uppbyggnad och läsbarhet i samband med den omarbetning som bör göras senare.

(10) När det gäller Island och Norge innebär denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket, i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa länders associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([2]), som ingår i det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG ([3]) om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet.

([1]) Se sidan 3 i detta nummer av EUT.
([2]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.
([3]) EUT L 368, 15.12.2004, s. 26.

▼C1

(11) Förenade kungariket och Irland är inte bundna av förordning (EG) nr 539/2001. De deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som varken är bindande för eller tillämplig i dessa länder.

(12) När det gäller Schweiz innebär denna förordning en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i den mening som avses i avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, som ingår i det område som avses i artikel 1.B i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. ([1])

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 539/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall följande stycke läggas till:

”Utan att det påverkar de skyldigheter som härrör från den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar, undertecknad i Strasbourg den 20 april 1959, skall statslösa och konventionsflyktingar ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser om det tredjeland som de är bosatta i och som har utfärdat deras resedokument är ett tredjeland som anges i förteckningen i bilaga I till denna förordning.”

b) I punkt 2 skall följande stycke läggas till:

”Befrielse från viseringsskyldighet skall också omfatta

— de medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I till denna förordning och som är innehavare av ett tillstånd för lokal gränstrafik som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (*) när dessa innehavare utnyttjar sin rättighet inom ramen för ordningen för den lokala gränstrafiken,

([1]) EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

▼C1

— skolelever som är medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I till denna förordning och som är bosatta i en medlemsstat som tillämpar rådets beslut 94/795/RIF av den 30 november 1994 om en gemensam åtgärd som antagits av rådet på grundval av artikel K.3.2.b i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen beträffande resmöjligheter för skolelever från tredje land som är bosatta i en medlemsstat (**), när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare från skolan i fråga,

— konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte har medborgarskap i något land och som är bosatta i en medlemsstat och är innehavare av ett resedokument som har utfärdats av denna medlemsstat.

_____

(*) EUT L 405, 30.12.2006, s. 1.
(**) EGT L 327, 19.12.1994, s. 1.”

2. Artikel 3 i förordning (EG) nr 539/2001 skall upphöra att gälla.

3. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 a skall ersättas med följande:

”a) innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass eller särskilda pass i enlighet med något av de förfaranden som avses i artiklarna 1.1 och 2.1 i rådets förordning (EG) nr 789/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet geomförandebefogenheter avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för behandlingen av ansökningar om visering (*).

_____

(*) EGT L 116, 26.4.2001, s. 2. Förordningen ändrad genom beslut 2004/927/EG (EUT L 396, 31.12.2004, s. 45).”

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. En medlemsstat får från krav från visering undanta

a) skolelever som är medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I men som är bosatta i ett tredjeland som anges i bilaga II eller i Schweiz eller Liechtenstein, när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare vid skolan i fråga,

b) konventionsflyktingar och statslösa om det tredjeland där de är bosatta och som har utfärdat deras resedokument är ett av de tredjeländer som anges i bilaga II,

c) medlemmar av väpnade styrkor som reser på uppdrag av Nato eller Partnerskap för fred och som innehar de identitetshandlingar och reseorder som föreskrivs i konventionen mellan parterna i Nordatlantiska fördragsorganisationen om deras styrkors status av den 19 juni 1951.”

▼C1

4. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) I del 1:

i) Bolivia skall införas.

ii) Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts och Nevis samt Seychellerna skall utgå.

iii) Denna ändring berör inte den svenska versionen.

iv) ”Förbundsrepubliken Jugoslavien (Serbien och Montenegro)” skall ersättas med ”Serbien” och ”Montenegro”.

v) Denna ändring berör inte den svenska versionen.

b) Följande del skall läggas till:

”3. BRITTISKA MEDBORGARE SOM INTE ÄR MEDBORGARE I FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND I DEN MENING SOM AVSES I GEMENSKAPSRÄTTEN:

British Overseas Territories Citizens som inte har rätt till bosättning i Förenade konungariket

British Overseas Citizens

British Subjects som inte har rätt till bosättning i Förenade konungariket

British Protected Persons”.

5. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) I del 1:

i) Bolivia skall utgå.

ii) Följande hänvisningar skall införas:

”Antigua och Barbuda (*)

Bahamas (*)

Barbados (*)

Mauritius (*)

Saint Kitts och Nevis (*)

Seychellerna (*)”.

iii) Följande fotnot skall föras in:

”(*) Undantag från viseringsskyldigheten gäller från det datum då avtal om undantag från viseringsskyldighet träffas med Europeiska gemenskapen.”

iv) ”Brunei” skall ersättas med ”Brunei Darussalam”.

b) En ny punkt 3 skall läggas till:

”3. BRITTISKA MEDBORGARE SOM INTE ÄR MEDBORGARE I FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND I DEN MENING SOM AVSES I GEMENSKAPSRÄTTEN:

British Nationals (Overseas)”.

▼C1

Artikel 2

Medlemsstaterna skall börja tillämpa viseringsskyldigheten för boliviansk medborgare från och med den 1 april 2007.

Medlemsstaterna skall börja tillämpa viseringsbefrielsen för medborgare i Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts och Nevis samt Seychellerna från och med det datum då avtalet om undantag från viseringsskyldighet mellan Europeiska gemenskapen och det berörda tredje landet träder i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.